

NEDERLANDSCHE MAATSCHAPPIJ TOT BEVORDERING DER TANDHEELKUNST.

Fonds tot steun van Belgische Collega's.

(Circulaire E. Quarterman)

Ingekomen bedragen:

Van vorige lijsten: f 602.50.

Verder ingekomen van: A. te H. f 10.—; S. te H. f 10.—;
v. d. M. te G. f 10.—; H. te A. f 5.—; D. te A. f 25.—;
P. te A. f 10.—; S. te H. f 10.—. Totaal f 682.50.

De lijst wordt nog niet gesloten, dus nog steeds wie volgt.

W. C. KOLDEWIJN.

De Rubber-kwestie.

Het zij mij vergund in ons Tijdschrift in het kort uiteen te zetten, hoe en waarom het bestuur van de Maatsch. t. Bev. d. Tandheelk. er toe is gekomen, zich te bemoeien met de kwestie betreffende den invoer van „dental rubber” in ons land, en welke oplossing in deze is gevonden.

Reeds eenigen tijd geleden was ons ter oore gekomen dat, in verband met de moeilijkheden bij den import van rubber, in het algemeen, ook de invoer van dental rubber

was stopgezet, en dat er hier te lande gebrek dreigde te ontstaan aan een artikel dat wij, tandartsen, ten behoeve onzer patienten, ten zeerste noodig hebben. Na informatie bij de Nederlandsche Overzee-Trustmaatschappij (de N. O. T) bleek ons verder, dat deze Maatschappij bezwaren had, om aan de „dental depot”-houders verder consenten te verleenen, tot invoer van „dental rubber”.

Teneinde het ontstaan van een „rubbernood” in ons land dus te voorkomen, besloten wij ons in verdere verbinding te stellen met de N. O. T. om van haar consent te krijgen tot invoer van een kleine hoeveelheid „dental rubber”.

De N. O. T., wetende, dat zij te doen had met de grootste tandheelkundige vereeniging in ons land en tevens met de vereeniging die zich, in tegenstelling met de beide andere tandheelkundige lichamen, uitsluitend bezig houdt met de *maatschappelijke* belangen der Nederlandsche tandartsen, was daartoe onmiddellijk bereid, daar zij begreep op die wijze de beste waarborgen te kunnen krijgen dat al de rubber inderdaad in ons eigen land bleef.

Toen wij, gewapend met het ons verstrekte consent, onze bestelling naar Londen hadden gezonden, bleek ons al spoedig, dat, onder invloed van enkele der depot-houders hier, de firma (Claudius Ash & Sons) niet genegen was het verlangde te zenden.

Het schijnt, dat de H.H. handelaren zich ongerust hadden gemaakt voor hun bedrijf door de actie der Maatschappij, en sommigen hunner aarzelden niet zich uit te putten in veronderstellingen en verdachtmakingen, gebaseerd op achterdocht en wantrouwen, en wel op eene wijze, die beslist groote afkeuring verdient.

Het spreekt vanzelf, en het zou hun bij juiste informatie op de juiste plaats direct gebleken zijn, dat de eenige bedoeling van het Bestuur der Mij. was, zooals ik boven heb uiteengezet, onze patienten te vrijwaren voor de gevolgen, die zouden ontstaan, wanneer wij geheel verstoken zouden moeten blijven van dental rubber, eene bedoeling, die van

het begin af aan ook door de N. O. T. zóó is begrepen en geapprecieerd.

Na verschillende mondelinge en schriftelijke uiteenzettingen zoowel in Amsterdam als in den Haag is ten slotte in eene bijeenkomst van den Heer Valstar, Secretaris der N. O. T., met een heer en dame van de firma Pohl, als vertegenwoordigers der dental-depot houders en ondergeteekende als bestuurslid der Maatschappij het volgende plan opgemaakt:

Aan *alle* handelaren (d.z. de firma's Ash, Tholen, Tjaden, Groenman, Pohl, Keur & Sneltjes, Fedder, de Vries) zal door de N. O. T. consent worden gegeven voor den invoer van de dental rubber, die zij meenen noodig te hebben, na vervulling van de vereischte formaliteiten, waaronder het doen stellen van eene bankgarantie, en bovendien na teekening van eene verklaring, waarin zij zich, iedere firma afzonderlijk, verbinden geen dental rubber, ook niet het geringste kwantum, af te leveren aan wien ook, zonder toestemming van de N. O. T., nadat deze omtrent elke leverantie het advies heeft ingewonnen van het bestuur der Maatschij. t. bev. d. Tandheelk., terwijl zij maandelijks aan de N. O. T. zullen opgeven eene lijst van hun voorraad en verkoopen. Vooraf hebben zij natuurlijk precies op te geven, welke hoeveelheid nog in hun bezit is.

Het bestuur der Mij. zal dan iemand aanwijzen (en voorloopig is de ondergeteekende daarmee belast) die de N. O. T. omtrent de distributie van voorlichting dient, en die zoo spoedig mogelijk zal zorgen zijn al-of-niet toestemming tot levering te geven. Hij houdt aanteekening van alle aanvragen, van de namen der firma's, van de namen der personen, aan wie deze leveren en van de verstrekte hoeveelheden, en zorgt dus voor de contrôle.

Op deze wijze wordt voorkomen, dat een op smokkelen belust persoon tegelijkertijd van verschillende dental-depots een maximaal dosis rubber ontvangt.

Naar wij meenen, zal aldus niemands belang worden

geschaad, en zal onze Maatschappij het hare ertoe hebben bijgedragen, dat wij in Nederland niet verstoken worden van een zeer belangrijk artikel, benoodigd voor de goede uitoefening onzer praktijk.

En ten slotte mag ik hier zeker wel een woord van dank neerschrijven aan de verschillende Heeren van de Nederlandsche Overzee Trustmaatschappij, die ons steeds zoo coulant, beleefd en business-like ter zijde hebben gestaan.

26-2-'16.

VAN HASSELT.

NASCHRIFT.

Het bovenstaande was reeds gedrukt toen ons bleek dat weder een kink in den kabel was gekomen.

Een deel der dental-depôthouders weigert n.l. op de voorwaarden der N. O. T. in te gaan. Zij willen niet hebben dat iemand van de Maatschappij tot Bev. der Tandheelk. de N. O. T. terzijde staat bij het nemen van maatregelen ter voorkoming van smokkelarij. Als reden geven zij op dat zij niet onder voogdij (?) willen staan van de Maatschappij, dat deze slechts een 100-tal leden telt en er nog wel 400 tandheelkundigen buitenstaan enz. Waar de N. O. T. weet dat deze beweringen geheel onwaar zijn is het niet te verwonderen dat zij ook de rest van de beweringen en betuigingen der handelaren met een eenigszins wantrouwend oog beziet. Te meer waar deze laatsten er niet in geslaagd zijn een ander vertrouwd, deskundig tusschenpersoon voor de distributie aan te wijzen.

Evenwel is het thans uitsluitend te wijten aan de tegenwerking dezer handelaren, wier namen ik in het volgende nummer hoop mede te deelen, dat velen onzer collega's en dus onzer patiënten vooralsnog verstoken moeten blijven van „dental rubber”.

Sapienti Sat!

v. H.

8 Maart 1916.

Jaarverslag over 1915
van de
Afd. Noord-Nederland der Ned. Mij tot Bevor.
der Tandheelkunst.

Het jaar 1915 bracht voor de Noord-Nederlandsche Afdeeling der Mij. t. b. d. Tandheelk. een betrekkelijk groot aantal nieuwe leden. Als lid traden toe de Heeren Dr. Speckman, arts, Rueb, Leopold, Otté en de dames A. Walland en L. Tjebbes, zoodat de Afdeeling in plaats van 15 nu 21 leden telt.

Twee algemeene vergaderingen werden gehouden, beide te Groningen en wel op 6 Maart en 13 November.

Het huishoudelijk reglement werd definitief goedgekeurd.

Aangenomen werd het volgende voorstel. Medici, die uitsluitend de Tandheelkunde als praktijk uitoefenen, kunnen gewoon lid worden.

Een commissie, bestaande uit de Heeren H. v. d. Molen, Speckman en Schuitema zal trachten een leescirkel van tandheelkundige tijdschriften te vormen. Het tijdschrift voor Tandheelkunde zal daarin niet worden opgenomen.

Op de 2e Algemeene Vergadering hadden wij het voorrecht den voorzitter der Maatschappij, den Heer Hamer, in ons midden te zien. Het verzoek van het Hoofdbestuur om de eerstvolgende algemeene vergadering der Maatschappij in Groningen te doen houden werd zeer geapprecieerd en aldus met algemeene stemmen ingewilligd.

P. B. v. HAM.
Secretaris.

Jaarverslag over 1915
van de
**Afd. Utrecht der Ned. Mij tot Bevordering
der Tandheelkunst,**
uitgebracht op de jaarvergadering van 26 Februari 1916.

Waar het den secretaris in vele gevallen moeite en hoofdbrekens kost zijn jaarverslag in zoodanig beknopten vorm op te stellen dat er toch geen enkele belangrijke gebeurtenis wordt vergeten, heeft de secretaris van deze afdeeling zulke beslommeringen des vereenigingslevens niet te torsen.

Allereerst toch werd in het afgelopen jaar 1915 na de jaarvergadering in Februari geen enkele vergadering gehouden.

Zeer belangrijke quaestie's, waarbij de meening en het oordeel van de leden noodzakelijk waren, zijn dus niet aan de orde geweest.

Toch behoeft men hieruit nu niet af te leiden, dat onze afdeeling geen reden van bestaan zou hebben.

We weten dat het hoofdbestuur diligent blijft en waar de functies daar in bevoegde handen zijn, kunnen wij ons tevreden stellen met de moreele steun die een flink ledental verschaft, die wanneer het noodig blijkt ook ter vergadering hunne meeningen zullen weten te verkondigen en te verdedigen.

Maar zoolang nog niet alle bona fide collega's lid zijn van de Maatschappij mag een goed bestuurslid niet rusten inzake propaganda voor het lidmaatschap. Daarom mijne heeren, ook hier nog eens: Bespreekt doel en werking der Maatschappij met die collega's, waarvan ge weet, dat zij nog geen lid zijn en die er voor in de termen vallen.

Het afgelopen jaar bracht ons twee nieuwe leden t.w. Mej. A. Olivier en de heer R. Kenswil. Alzoo een totaal ledental van 23.

Het zal den leden niet verwonderen, dat het bestuur het niet noodig heeft gevonden een extra verkiezing uit te schrijven voor een vice-voorzitter, doordat de heer Helbach voor zijne benoeming op de vorige jaarvergadering niet in aanmerking wenschte te komen.

Het bestuur heeft zijne werkzaamheden dus met 4 functionarissen volbracht. En hiermede, mijne heeren, ben ik aan het einde van mijn jaarverslag.

W. A. BECKER.
1e Secretaris.
